

13de JAARGANG, NR. 230
12 JANUARI 2015

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

James Farm, Boris Savoldelli,
 Bert Brandsma, Ibrahim Maalouf,
 Michael Mantler, Cortex,
 Naked Wolf, Marbin Third Set e.a.

12 JAZZ OP DE PLANKEN

Stranger Than Paranoia, Van
 Vliet/Van Geel e.a.

EN VERDER:

16 IM Buddy DeFranco (Lex Lammen)

18 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

JAZZFLITS 231

staat **26 JANUARI** op

<http://www.jazzflits.nl>

JAZZFLITSEN

LEIDEN KRIJGT

NIEUW JAZZFESTIVAL

Leiden krijgt een nieuw jazzfestival. Het heet: Rhythm Groove & Bass; 10 days of jazz and what not. De eerste editie vindt plaats van 20 tot en met 29 maart. Het evenement wordt georganiseerd door het nieuwe platform Stichting Jazz Leiden, dat beoogt van Leiden 'dé jazzhoofdstad van Nederland te maken'.

De hoofdlocaties van het festival zijn de Stadsgehoorzaal en Gebr. de Nobel. Daar treden in het weekend de grote namen op. Saxofonist Bart Wirtz programmeert een reeks huiskamerconcerten onder de noemer 'Jazz in de Kamer'. Voorts vindt de finale van de Leiden 'Boonekamp' Jazz Award tijdens het festival plaats en zal in meer dan veertig kroegen live muziek te horen zijn tijdens de Kroegentocht.

In de Stichting Jazz Leiden bundelen SummerJazz, Stadsgehoorzaal Leiden, Funked Up en Gebr. de Nobel hun krachten. De initiatiefnemers hopen dat door de samenwerking regelmatig internationale grootheden tijdens hun Europese tour de Sleutelstad zullen aandoen: "Zo hopen we de sector in de regio naar een collectief hoger plan te tillen." Tijdens het nieuwe festival wordt samengewerkt met de podia De X, Hot House, BplusC, Scheltema Leiden, Muziekhuis de Q-Bus en Peel Slowly and See.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

FESTIVAL STRANGER THAN PARANOIA

BELEEFT STERKE EN GESLAAGDE 22STE EDITIE

Morris Kliphuis. (Foto: Tom Beetz)

Stranger Than Paranoia is al 22 jaar een succesvol festival tussen kerst en Nieuwjaar, maar dat het nog steeds bestaat is bijzonder. Dit door saxofonist Paul van Kemenade bedachte en geproduceerde festival moet het tegenwoordig zonder een cent subsidie doen, wat eigenlijk een onmogelijke opgave is omdat de zalen waar dit plaats vindt klein zijn. Paradox in Tilburg, de Toonzaal in Den Bosch, het Chassé Theater in Breda en dit jaar voor het eerst het Bimhuis in Amsterdam, tevens veruit de grootste zaal, zijn alle zo goed als uitverkocht maar kunnen onmogelijk zoveel publiek herbergen dat dit financieel gezond kan zijn. Niettemin was de 22ste editie eind december opnieuw sterk en geslaagd. Tijdens de openingsavond op kerstavond in Paradox (Tilburg), speelde onder meer de formatie Windkracht 7 met hoornist Morris Kliphuis (zie foto).

Tekst en foto: Tom Beetz

Op pagina 12 doet Tom Beetz uitgebreid verslag van het festival Stranger Than Paranoia.

NIEUWS

Vlaams magazine Jazzmozaiek heeft nieuwe hoofdredacteur

Bernard Lefevre heeft op 1 januari afscheid genomen als hoofdredacteur van het Vlaamse kwartaalblad Jazzmozaiek. Hij heeft zijn taken overgedragen aan Filip Verneert en Evelien De Jaeger.

Wilfried de Jong opent nieuw jazzpodium in Den Bosch

De Clubzaal van de Verkadefabriek in 's Hertogenbosch verandert voortaan elke twee weken op zondagmiddag in een intieme jazzclub: de Jazz Factory. De opening, op 11 januari jl., werd verricht door Wilfried de Jong en de formatie Bruut! In de komende maanden zullen onder anderen de saxofonisten Benjamin Herman en Bart Wirtz, de Amsterdam Klezmer Band en BL3NDER het nieuwe jazzpodium aandoen. De programmering van de Jazz Factory is in handen van Koen Graat. Hij is ook programmeur bij November Music en Jazz in Duketown.

Duitse MPS-label nieuw leven ingeblazen

Het vermaarde Duitse jazzlabel MPS is terug van weggeweest. De nieuwe eigenaar Edel gaat nieuwe platen onder deze noemer uitbrengen. Deze maand verschijnt de cd 'Afrodiziak' van het trio Khalife, Schumacher, Tristano en volgende maand 'Driving' van Django Deluxe & NDR Big Band. Edel wil de catalogus van MPS, die zo'n vijfhonderd platen omvat, weer opnieuw verkrijgbaar maken. MPS werd in 1968 in Villingen opgericht door Hans Georg Brunner-Schwer. Het label legde zich exclusief toe op jazzmuziek. Bij MPS verschenen platen van onder anderen pianist Oscar Peterson, trompettist Dizzy Gillespie, drummer Elvin Jones, trombonist Albert Mangelsdorff en violist Jean-Luc Ponty.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Twintig keer per jaar via ons uitgebreide en complete **jazzmagazine** Jazzflits: <http://www.jazzflits.nl>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Veelal dagelijks met korte berichten op ons **digitale prikbord** bij Twitter.com: <https://twitter.com/Jazzflits>;

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

En periodiek via persberichten op onze **digitale informatiezuil** op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>.

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

PODIA

Zangeres Natalia Mateo treedt op tijdens de German Jazz Night 2015. (Foto Jörg Grosse Geldermann)

PIANIST FRANZ VON CHOSSY GESELECTEERD VOOR EUROPEAN JAZZ MEETING

Pianist Franz von Chossy is de Nederlandse vertegenwoordiger tijdens de European Jazz Meeting 2015. Hij is een van de zestien geselecteerden die zich op de Meeting tijdens een showcase aan internationale jazzprofessionals mogen presenteren. De Meeting maakt deel van het evenement Jazzahead!. Dat vindt van 23 tot en met 26 april in Bremen plaats.

In totaal veertig groepen zullen zich tijdens showcases presenteren in Bremen. Ze komen uit 21 landen en werden gekozen uit 464 inschrijvingen. Ulrich Beckerhoff, jurylid en artistiek directeur Jazzahead!: "Unanimously the jury agreed that the selection was very difficult due to the high number of outstanding groups that were applying for only 40 actual showcase slots." Op het programma staan veel nieuwkomers. Ze brengen een brede waaier van stijlen.

Het showcase-programma is in vier blokken verdeeld. Een aantal Franse groepen – de Franse jazz staat dit jaar centraal tijdens Jazzahead! – presenteert zich in de French Night. Onder anderen het Henri Texier Hope Quartet, het Orchestre National de Jazz, het Théo Ceccaldi Trio en het duo Vincent Peirani & Emile Parisien. Acht Duitse formaties, waaronder die van zangeres Natalia Mateo (foto), stellen zich voor tijdens de German Jazz Expo, en een aantal internationale musici geven acte de présence tijdens de Overseas Night. Behalve Franz von Chossy presenteren zich tijdens de European Jazz Meeting onder anderen Carmen Souza + Theo Pascal (UK), Come Shine (Noorwegen), Fischermanns Orchestra (Zwitserland), Louis Sclavis Silk and Salt Melodies Quartet (Frankrijk) en Omer Klein Trio (Israel). In totaal veertien landen zijn tijdens dit onderdeel van het programma vertegenwoordigd.

NPR JAZZ CRITICS POLL 2014

Steve Lehman Octet. *Mise en Abime*

- 1 **Steve Lehman**
Mise En Abime (Pi)
- 2 **Wadada Leo Smith**
The Great Lakes Suites (TUM)
- 3 **Ambrose Akinmusire**
The Imagined Savior Is Far Easier to Paint (Blue Note)
- 4 **Sonny Rollins**
Roadshows Volume 3 (Doxy/Okeh)
- 5 **Mark Turner**
Lathe Of Heaven (ECM)
- 6 **Marc Ribot**
Live At The Village Vanguard (Pi)
- 7 **Jason Moran**
All Rise (Blue Note)
- 8 **Brian Blade**
Landmarks (Blue Note)
- 9 **Kenny Barron & Dave Holland**
The Art Of Conversation (Impulse)
- 10 **Jane Ira Bloom**
Sixteen Sunsets (Outline/Pure Audio)
- 11 **Miguel Zenón**
Identities Are Changeable (Miel)
- 12 **Bad Plus**
The Rite Of Spring (Sony)
- 13 **Keith Jarrett & Charlie Haden**
Last Dance (ECM)
- 14 **David Virelles**
Mbókò (ECM)
- 15 **Tyshawn Sorey**
Alloy (Pi)
- 16 **Vanguard Jazz Orchestra**
Over Time (Planet Arts)
- 17 **Chick Corea**
Trilogy (Stretch/Concord)
- 18 **Fred Hersch**
Floating (Palmetto)
- 19 **Jeff Ballard**
Time's Travels (Okeh)
- 20 **Vijay Iyer**
Mutations (ECM)
- 21 **Halvorson-Formanek-Fujiwara**
Thumbscrew (Cuneiform)
- 22 **Trio 3 & Vijay Iyer**
Wiring (Intakt)
- 23 **Matt Wilson & John Medeski**
Gathering Call (Palmetto)
- 24 **Takase & Von Schlippenbach**
So Long Eric! Homage to Eric Dolphy (Intakt)
- 25 **Billy Hart**
One Is the Other (ECM)

PLATEN

'STEVE LEHMAN MAAKT BESTE JAZZALBUM 2014'

Het octet van Steve Lehman (tweede van rechts). (Persfoto)

Bijna 150 critici stelden op verzoek van de Amerikaanse publieke omroep NPR een lijstje samen met hun tien beste jazzalbums van 2014. De meeste stemmen kreeg het album 'Mise En Abime' van het octet van saxofonist Steve Lehman. In de kolom hier naast staan de 25 meest genoemde platen. Op de volgende pagina worden de meest genoemde heruitgaven, vocale platen en debuutalbums opgesomd.

OVERIG

JAZZEVENEMENT MOET WIJKBEWONERS EN BEWONERS VERPLEEGHUIS BIJEENBRENGEN

De Haagse zorgondernemer Florence organiseert eind april in verpleegtehuis Het Gulden Huis (in de wijk Es-camp) de eerste editie van het festival Jazz Florence Swingt. Het evenement moet de wijkbewoners en de bewoners van het verpleeghuis bijeenbrengen. Op het festival zal onder meer een huisband optreden met zestig-plussers 'die het leuk vinden met elkaar jazz te spelen'.

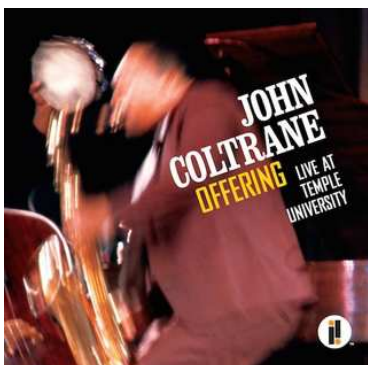
Het festival vindt op 25 en 26 april plaats. "Het is de bedoeling dat het een gezellig muzikaal en swingend weekend wordt", zegt Florence-cultuurcoördinator Lieke de Liefde. "Met muziek uit het verleden en het heden. We gaan luisteren, genieten en natuurlijk dansen op jazzy klanken. Mensen van verder weg zijn natuurlijk net zo welkom." De nieuwe huisband heeft op 9 januari voor het eerst gerepeteerd. Het eerste optreden is op het festival, maar het is de bedoeling dat de groep regelmatig gaat optreden in de diverse woonzorgcentra.

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze index van besproken boeken en platen. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 90 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 90 (januari 2008) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

NPR JAZZ CRITICS POLL 2014 vervolg

Reissues

- 1 **John Coltrane**
Offering: Live At Temple University
(Impulse/Resonance)
- 2 **Jimmy Giuffre**
New York Concerts (Elemental)
- 3 **Charles Lloyd**
Manhattan Stories (Resonance)
- 4 **Miles Davis**
Miles At The Fillmore [The Bootleg
Series Vol. 3] (Columbia/Legacy)
- 5 **Louis Armstrong**
The Columbia And RCA Victor
Live Recordings (Mosaic)
- 6 **Charlie Haden & Jim Hall**
Charlie Haden & Jim Hall (Impulse!)
- 7 **Keith Jarrett/Charlie Haden/
Paul Motian**
Hamburg '72 (ECM)
- 8 **Frank Lowe**
Out Loud (Triple Point)
- 9 **Bud Powell**
Birdland 1953 (ESP-Disk)
- 10 **Horace Tapscott**
The Giant Is Awakened
(International Phonogram)

Vocaal

- 1 **Andy Bey**
Pages From An Imaginary Life
(HighNote)
- 2 **Dianne Reeves**
Beautiful Life (Concord)
- Catherine Russell**
Bring It Back (Jazz Village)
- 4 **Darius Jones**
The Oversoul Manual (AUM Fidelity)
- Kat Edmonson**
The Big Picture (Sony Masterworks)
- Freddy Cole**
Singing The Blues (HighNote)
- René Marie**
I Wanna Be Evil (Motéma)

Debuut

- 1 **Jeff Ballard**
Time's Travels (Okeh)
- 2 **Otis Brown III**
The Thought Of You (Blue Note)
- 3 **Rudy Royston**
303 (Greenleaf)

BOY EDGAR DIT JAAR HERDACHT MET DOCUMENTAIRE, BOEK EN LIVE-CD

Boy Edgar in 1973 tijdens het televisieprogramma 'Leven in Beeld' van Sonja Barend. Een fragment uit de documentaire van Marjo Horn. (Bron: You Tube)

Op 29 maart 2015 is het honderd jaar geleden dat orkestleider Boy Edgar (1915–1980) werd geboren. Ter gelegenheid daarvan verschijnen in het voorjaar een documentairefilm van Marjo Horn ('De Vele Levens Van Boy Edgar'), een boek van Marie-Claire Melzer en Marieke Klomp ('Boy Edgar, Het Dubbellevan Van Een Alleskunner') en een cd, uitgebracht door het Nederlands Jazzarchief, met liveopnamen.

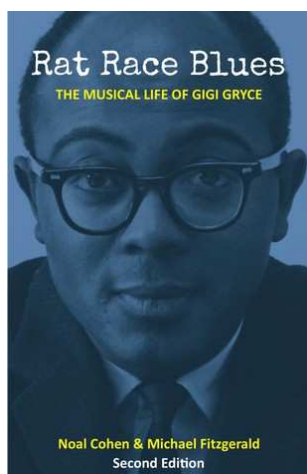
De film van Marjo Horn wordt op 29 maart gepresenteerd in het Bimhuis in Amsterdam. Bij die première wordt onder meer gemusiceerd door oud-leden van Boy's Big Band. Horn: "In de documentaire 'De Vele Levens Van Boy Edgar' laten we zien wat voor man Boy Edgar was en wat hij heeft betekend voor de Nederlandse samenleving." Onder anderen trompettist Ado Broodboom, saxofonist-componist Theo Loevendie, bassist Jacques Schols en zangeres Greetje Kauffeld komen in de film aan het woord. Om de documentaire financieel mogelijk te maken, worden voor de première tweehonderd kaartjes à 125 euro verkocht.

Ook verschijnt in maart bij uitgeverij Cossee een boek over Boy Edgar. 'Boy Edgar, Het Dubbellevan Van Een Alleskunner', geschreven door Marie-Claire Melzer en Marieke Klomp, is de eerste biografie over de naamgever van de belangrijkste Nederlandse jazzprijs. "Boy Edgar zette de Nederlandse jazz op de kaart. De flamboyante musicus leidde een wonderbaarlijk dubbellevan. Boy Edgar speelde nachtenlang in jazzkroegen en werkte overdag als wereldwijd geroemd neuroloog. Hij leidde Boy's Big Band en vestigde zich als huisarts in de gloednieuwe woonwijk Bijlmermeer. Daarnaast was hij adviseur in de eerste abortuskliniek van Nederland. Hij leefde het leven groots en meeslepend, en liet daarbij onvermijdelijk steken vallen: hij maakte zijn arrangementen niet af, en liet zijn patiënten 's ochtends wachten. Hij overleed in 1980, oververmoeid en door drank gevloerd", aldus een vooraankondiging van het boek. Om de drieslag compleet te maken brengt het Nederlands Jazz Archief dit voorjaar de cd 'Boy Edgar Live' uit.

Bekijk hier een promotiefilmpje over de documentaire 'De Vele Levens Van Boy Edgar': <http://bit.ly/1HVCrM1>

JAZZ OP PAPIER

DE TWEE LEVENS VAN G.G. GRYCE JR.

**Noal Cohen & Michael Fitzgerald.
Rat race blues : the musical life of
Gigi Gryce. – second edition.**

Rockville, MD : Current Research in Jazz,
2014.

XXII, 380 pag. : ill.

ISBN 978-0-9906686-0-2 softc.

Prijs 28,75 euro.

Het was tijdens een engagement in Birdland op of omtrent 21 februari 1954, dat Blue Note-fotograaf Francis Wolff een paar plaatjes schoot van Art Blakey en zijn groep. Op een ervan zien we Clifford Brown op trompet en Gigi Gryce op altsax. Maar bij een opnamesessie op diezelfde datum is de blazer naast Brown altist Lou Donaldson. De biografen van Gigi Gryce (1925-1983) zoeken de verklaring in de voorkeur die de bazen van Blue Note hadden voor de bluesgeoriënteerde stijl van Donaldson. Die zou beter passen binnen het beleid van het label dan de minder expressieve toon van Gryce. Deze observatie is niet uit de lucht gegrepen: ook later duiken er stemmen op over diens onderkoelde, berekender geluid. Eén merkt verder op: "he would sound to me like maybe someone who was doing so much writing that he is not practicing real hard."

Juist dat 'schrijven' lijkt dan ook zijn belangrijkste bijdrage. Weliswaar baseerde hij menige compositie op bestaande harmonieën, maar hij wist daar zo'n sterke melodie overheen te zetten, dat die nog lang bleef hangen. Thema's als 'Capri' en 'A night at Tony's' (gebaseerd op 'Yardbird suite') werden, ook in ons land, dankbaar in het repertoire opgenomen.

In Amerika was Stan Getz de eerste, toen hij in 1951 voor het Roost-label via zijn pianist Horace Silver stukken van Gryce oppakte ('Wildwood', 'Yvette'). Daarbij ook 'Eleanor', een twaalfmatige blues, naar Gryce's echtgenoot. Als titel is het stuk evenwel niet terug te vinden, daar Getz het had verborgen in zijn interpretatie van 'Jumping with Symphony Sid', eenmaal als intro en andermaal in het outchorus (28 oktober 1951). Jaren later speelde Getz het nog talloze malen, nu herdoopt als 'Stan's blues', de ene keer gaf hij de credits aan Gryce, de andere keer aan zichzelf.

De opnamesessie in Birdland is een van de weinige passages die biografen Michael Fitzgerald en Noal Cohen aan de editie van 2002 hebben toegevoegd. Nóg een aanvulling betreft de reis die Gryce op zijn dooie eentje in 1952 naar Frankrijk maakte om daar de moderne klassieken beter te leren kennen. Maar het enige concrete feit is de vertrekdatum voor de terugvaart uit Le Havre. Hoe lang hij in Parijs is geweest en hoe het hem daar is vergaan blijft in het duister. Verder spoorden de schrijvers de geluidsband op van 'On the sound' van Fred Baker – de regisseur als auteur, weet je wel – een korte dansfilm, die wel de Europese filmfestivals haalde, maar niet in roulatie kwam ('62). Ten slotte geven een paar ex-leerlingen hun indrukken weer van Gryce tijdens zijn tweede bestaan. Onder een islamitische naam gooide Gryce zich twintig jaar lang op het onderwijs, nadat hij definitief met zijn verleden als actief musicus had gebroken. Hij was streng geweest, zoals hij ook streng was voor zichzelf, ging recht op zijn doel af, alleen de muziek gold. De schrijvers doen geen poging zijn instelling te diagnosticeren, maar psychologen zouden er wel raad mee weten.

De eerste editie was voortreffelijk, met alle aandacht voor Gryce als persoon, in zijn minutieuze beschrijving van zijn oeuvre en door de vele bronnen waaruit geput werd. Voor deze nieuwe geldt dat natuurlijk ook, zij het met één beperking. De samenstellers hebben gemeend de bijlagen, waaronder een lijst van composities met alle bestaande uitvoeringen, en een uiterst verzorgde discografie over te hevelen naar een website (<http://www.gigigrycebook.com/>). De redenen: 1. op papier zijn de gegevens definitief, op internet kunnen ze terstond worden bijgewerkt, 2. het gekozen formaat leent zich minder goed voor een boekpagina. Een vergissing. De lezer wil het onderlinge verband van de sessions meteen in het boek kunnen naslaan.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

JAMES FARM City Folk Nonesuch

Bezetting:

Joshua Redman (s),
Aaron Parks (p),
Matt Penman (b),
Eric Harland (d).

Wie zo verstandig was om het naamloze debuutalbum van James Farm te kopen, doet er heel goed aan ook 'City Folk' aan te schaffen. Wat een geweldige plaat. James Farm heeft zich doorontwikkeld tot het hoogst mogelijke niveau. Hun vorige cd, opgenomen in augustus 2010, leidde met een topbezetting tot groot succes.

'City Folk' is niet slechts het vervolg op het eerste album. Het is vooral een verdieping van eerdere inzichten van het viertal. Dit album bevat tien nieuwe composities waarvoor vier studiodagen werden gebruikt. Deze stukken zijn alle eigen werk: Redman en Parks droegen ieder drie stukken bij. Daarbij lieten ze zich beïnvloeden door verscheidene actuele stromingen. De mannen kennen elkaar heel goed. Redman, Harland en Penman werkten samen in het SFJAZZ Collective en Parks maakte voor zijn cd 'Invisible Cinema' gebruik van de diensten van Penman en Harland. Op de hoes prijken vier koeien. Misschien verwijzen ze naar de 'farm' maar ze kunnen ook symboliseren dat de musici aan elkaar gelijk zijn, en dus geen leider hebben. Op de cd staan hun namen in de gebruikelijke volgorde van bezetting: saxofoon, toetsen, bas en drums.

Het saxofoongeluid van Joshua Redman herken je van een afstand. Daardoor lijkt hij op het eerste gehoor de smaakmaker van de plaat. Maar bij nauwkeuriger beluisteren vallen ook de rollen van de anderen meer op. De groep is namelijk een echt collectief, met een strakke timing en een enorme artistieke kracht. Die blijkt ook opgesloten in de ballads 'Unknown' en 'Farms' van Aaron Parks. Parks speelt acht soorten 'vintage' elektronische toetseninstrumenten, zoals Mellotron, Oberheim Matrix, Juno 106 en Casiotone 202. Eric Harland slaat uiterst strak en lekker hard en Matt Penman plaatst zijn lage tonen daar waar ze nodig zijn: niet te weinig, maar zeker ook niet te veel. Samen dirigeren ze het tempo en ritme van de groep. Zou dit niveau door een derde cd nog overtroffen kunnen worden?

Peter J. Korten

Bekijk James Farm live: <http://bit.ly/1KdTahp>

BORIS SAVOLDELLI/ GARRISON FEWELL Electric Bat Conspiracy Creative Nation Music

Bezetting:

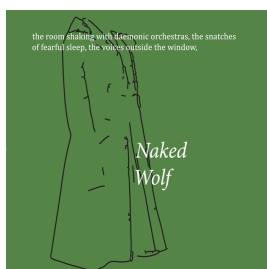
Boris Savoldelli (voc, electronica),
Garrison Fewell (el-g, ac-g, voc)
+ Luca Donini (bkl).

Van de Italiaanse zanger Boris Savoldelli kunnen we na drie totaal verschillende albums alleen nog maar iets onverwachts verwachten. Samen met de Amerikaanse gitarist Garrison Fewell gaat hij dus op 'Electric Bat Conspiracy' allerlei kanten op. Hij onderzoekt de mogelijkheden van standards, zoals een eigenzinnige, Tom Waits-achtige lezing van 'Softly, as in a morning sunrise' en een curieus 'My one and only love' met Savoldelli als crooner en een gitaarsoundscape als begeleiding. Het titelnummer is een experimenteel stukje waarin de Italiaan klinkt als een krolse kater en Fewell vrolijk rammelt met belletjes en kettingen. Vervolgens verdwijnen de heren in een gezellige wolk elektronica en wat 'prepared guitar' waar Eugene Chadbourne blij mee zou zijn geweest. De eigen composities van Fewell exploreren de wereld tussen liedjes en improvisaties, met (soms mini-male) teksten van Savoldelli. De verrassende uitzondering is 'Silence in music', waarin het duo een stuk poëzie van Sun Ra als uitgangspunt neemt voor geheel eigen muziek waarin een mooie basklarinetbijdrage van Luca Donini wat extra kleur geeft.

Herman te Loo

Boris Savoldelli live in concert: <http://bit.ly/1m88h3b>

NAKED WOLF
Naked Wolf
El Negocito Records

Bezetting:

Felicity Provan (tp, voc),
 Yedo Gibson (ts, bars, kl),
 Mikael Szafirowski (g, perc),
 Ofir Klemperer (p, synth, voc),
 Luc Ex (bg),
 Gerri Jäger (d, perc)
 + Seb El Zin (voc).

MARBIN
Third Set
MoonJune

Bezetting:

Danny Markovich (ss),
 Dani Rabin (g),
 Jae Gentile (bg),
 Justyn Lawrence (d).

JAZZ OP DE PLAAT

De groep Naked Wolf komt uit Amsterdam, maar de leden komen uit Australië, Brazilië, Finland, Frankrijk, Oostenrijk en Nederland. Kunnen we dat nog wel een Nederlandse band noemen? Ach, 'what makes it out', zoals Louis van Gaal zou zeggen. Belangrijker is dat het sextet een typische representant van het Amsterdamse collectief Tumult is. Elementen uit de Nederlandse improvisatiemuziek, punk en rock vormen het licht ontvlambare mengsel dat dit titelloze album de moeite waard maakt. Saxofonist Yedo Gibson scheurt soms dat het een aard heeft, zoals collega en vriend John Dikeman dat bij Cactus Truck doet. Naast de lyrische trompet van Felicity Provan is dat een mooi contrast.

‘ **Het album 'Naked Wolf' is een afwisselend debuut** ’

Maar het is niet alleen maar loos gaan geblazen, want toetsenspeler Ofir Klemperer heeft een groot talent voor het schrijven van eigenzinnige liedjes. Die doen denken aan het werk van songwriters als grootmeester Robert Wyatt ('Kera cahol') en de excentrieke Braziliaan Tom Zé ('Pockets'). Daarbij mengt de licht hese zangstem van de componist goed met die van Provan. Verder zijn er ook nog eens strakke blazersarrangementen en kamermuziekmomenten. Een afwisselend debuut dus, het album 'Naked Wolf', dat best wel wat langer dan 36 minuten had mogen duren. Laat Naked Wolf dus maar gauw een tweede album maken.

Herman te Loo

'Umpteenth funeral march' live: <http://bit.ly/1Fsfa8h>

Dat Marbin, de groep van de Israëliische vrienden Danny Markovich (saxen) en Dani Rabin (gitaar) een behoorlijke live-reputatie heeft, had ik al eens gememoreerd bij mijn recensie van hun vorige cd, 'Last Chapter Of Dreaming' (JF 199). Een live-cd was dus een logische volgende stap, en 'Third Set' werd samengesteld uit hoogtepunten van diverse optredens in de VS, hun tweede vaderland. De conclusie na tien jazzrockstukken met een hoog octaangehalte is dat Marbin inderdaad een opwindende liveband moet zijn. De leiders denderen met hun vingervlugge solo's door de stukken heen en dat maakt indruk. Tegelijk veroorzaakt het bij mij ook de nodige vermoeidheidsverschijnselen. Veel van de muziek speelt zich namelijk op hoge snelheid af en na weer een virtueuze solo denk je dan: 'Ja, nu weten we het wel.' De enkele keer dat er gas teruggenomen wordt, valt er echter wel weer te genieten, zoals bij de typisch joodse melodie van 'Culture' of het subtiele begin van 'Volta'. Ook 'Northern odyssey' heeft wel wat, al worden in deze rockballad de grenzen van de kitsch gevaarlijk dicht genaderd. Maar dat is Marbin blijkbaar eigen, getuige mijn opmerkingen over hun twee vorige plaatproducten.

Herman te Loo

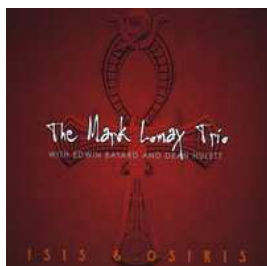
Marbin speelt 'Volta': <http://youtu.be/cnpti38FT-8>

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

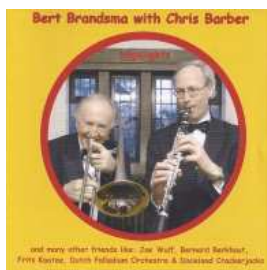
MARX LOMAX TRIO
Isis & Osiris
Inarhyme Records

Bezetting:

Edwin Bayard (ts),
 Dean Hulett (b),
 Mark Lomax (d).

BERT BRANDSMA
Highlights
Eigen Beheer

Bezetting:

Bert Brandsma (kl, as, ts, bars),
 Chris Barber Six Piece Band en Big Chris Barber Band,
 Dixieland Crackerjacks,
 Bernard Berkhout Swing Orchestra,
 Combo Bert Brandsma,
 Joe Wulf & his Gentlemen of Swing,
 Dutch Palladium Orchestra.

JAZZ OP DE PLAAT

De Zwarte Egyptische cultuur van het mythische gebied Kemet blijft muzikanten inspireren. Sun Ra haalde er veel van zijn eclecticische wereldbeeld vandaan. Maar ook voor de jonge Amerikaanse drummer/bandleider Mark Lomax uit Columbus, Ohio, is het een inspiratiebron. 'Isis & Osiris' is een conceptalbum dat de strijd verbeeldt tussen Osiris en zijn broer Set, waarbij de liefde tussen Osiris en Isis er uiteindelijk voor zorgt dat alles wordt overwonnen. In hoeverre dit verhaal nu precies is terug te vinden in de muziek, is niet één op één duidelijk. Gelukkig maar, want dergelijke dwingende programmatische muziek leidt bepaald niet altijd tot goede muziek. Wat we horen in het spel van Lomax, saxofonist Edwin Bayard en bassist Dean Hulett is wel de diepgang van het verhaal. Het drietal kiest niet voor simplistische dramatiek, maar voor gedragen melodieën, majestueuze baslijnen en ritualistisch slagwerk. Veel van de nummers kennen lange rubatopassages, afgewisseld door ritmische gedeelten. De plaat die daarom als model voor dit album zou kunnen dienen, is 'A Love Supreme' van John Coltrane. Maar er is meer dan dat, want Lomax zoekt ook naar de connecties tussen de Arabische wereld van Egypte en de Afrikaanse van Kemet. Die komen het duidelijkst naar voren in de Arabesken in de tenorsaxmelodie van het openingsstuk 'Kemet', in combinatie met de Nubische ritmes die Lomax uit z'n trommels tovert.

Herman te Loo

De trailer van het album is hier te zien en te horen:
http://youtu.be/tAbPw8_EfyE

Op de cd 'Highlights' staan hoogtepunten uit het oeuvre van klarinettist en saxofonist Bert Brandsma. Hij stelde de verzameling zelf samen en bracht deze in eigen beheer uit. Op 'Highlights' zijn vooral opnamen van het Engelse Chris Barber Orkest en van zijn eigen Dixieland Crackerjacks te vinden. Ook horen we een enkele opname van groepen waarin Brandsma heeft meegespeeld, of waarin hij regelmatig een stoel bezet. Zo soleert hij in een opname van de bigband van Bernard Berkhout wervelend en swingend op altsax. Op 'Blue Christmas' uitgevoerd door Joe Wulf & his Gentlemen of Swing, is Brandsma fantastisch op klarinet. Bij het Dutch Palladium Orchestra soleert hij weer op altsax. Drie swingnummers die er mogen zijn.

‘ **Brandsma beweegt zich stijlvol, klinkt authentiek.** ’

Op de cd staat verder vooral muziek uit de twintiger jaren. In die stijl schreef Brandsma zelf vier composities. Die worden gespeeld door zijn eigen Dixieland Crackerjacks. Ook vier stukken van de hand van Duke Ellington, uitgevoerd door het Chris Barber Orkest, behoren tot Brandsma's hoogtepunten. Ze illustreren zijn grote bewondering voor de muziek van Ellington uit die tijd. Met de Chris Barber orkesten (sextet en uitgebreidere samenstellingen) speelt hij verder opgewekte New Orleans-muziek. Bij zijn eigen Dixieland Crackers hanteert Brandsma met verve alle rietinstrumenten die hij beschikbaar heeft: van klarinet via altsax tot en met bassax.

In alle muziek op 'Highlights' beweegt Bert Brandsma zich stijlvol. De stukken klinken authentiek. Omdat het allemaal live opnamen zijn, zijn de ambiance en de muziek lekker levendig.

Hessel Fluitman

Beluister de Dixieland Crackers: <http://bit.ly/1m88h3b>

JAZZ OP DE PLAAT

IBRAHIM MAALOUF EN OXMO PUCCINI *Au Pays d'Alice* IBM (Harmonia Mundi)

Bezetting:

Ibrahim Maalouf (tp, clavinet),
Oxmo Puccini (voc),
François Delporte (g),
Frank Woeste (toetsen),
Laurent David (bg),
Stéphane Galland (d)
+ L'Orchestre Classique
La Maitrise de Radio France.

De Frans-Libanese trompettist Ibrahim Maalouf heeft zijn fans al verschillende keren op het verkeerde been gezet. Twee jaar geleden bracht hij het album 'Wind' uit, met daarop een zeer fraai gespeelde akoestische suite bedoeld als soundtrack voor een zwijgende film uit 1927. En vorig jaar verraste hij iedereen met 'Illusions'. Een hier en daar behoorlijk maatschappijkritisch album met snoeiharde rockjazz. Het album werd evengoed positief ontvangen.

Met 'Au Pays d'Alice' verrast Maalouf voor de derde keer op rij. De muziek is door hem geschreven tussen die van 'Wind' en 'Illusions' in en hangt tegen klassiek aan. Maalouf liet een symfonieorkest met strijkers en blazers aanrukken (dertig personen), een kinderkoor, zijn eigen band en een spreekstem. Die spreekstem is Oxmo Puccini, een Franse rapper en de dichter van de tekst. Maalouf en Puccini lieten zich inspireren door het boek 'Alice In Wonderland'. Het geheel werd in 2011 eenmalig uitgevoerd tijdens het Festival d'Île de France. In 2014 werd het opnieuw ingestudeerd en op cd vastgelegd. De Franse teksten staan afgedrukt in het prachtig uitgevoerde cd-boekje.

De muziek is verdeeld over koor, orkest en het kwartet van Maalouf. Achter de spreekstem van Oxmo Puccini switch je heen en weer tussen pop, jazz en klassiek. 'Au Pays d'Alice' is eigenlijk een hedendaagse opera concertante met spreekstem. De band heeft een lekkere groove. Niet zo expressief als op 'Illusions', maar wel agressiever dan op 'Wind'. Een heel bijzonder project, al zullen niet-Franstaligen eerst de taalbarrière moeten overwinnen om voluit te genieten.

Hessel Fluitman

Bekijk Maalouf en Puccini live: <http://bit.ly/1tLdOAI>

FRANK GRATKOWSKI *Skein* Leo Records

Bezetting:

Frank Gratkowski (as, kl, bkl),
Achim Kaufmann (p),
Okkyung Lee (c),
Wilbert de Jooede (b),
Richard Barrett (elektronica),
Tony Buck (d, perc).

Als rietblazer Frank Gratkowski meldt dat 'Skein' een van zijn allerbeste opnamen met geïmproviseerde muziek is, dan zegt dat wel wat. De Duitser is een precieze en kernachtige improvisator die niet met het minste genoegen neemt. Zijn discografie kent al een groot aantal sublieme titels, en deze nieuwe cd is daarin inderdaad een hoogtepunt. De sextetbezetting is een uitbreiding van het trio dat Gratkowski al vele jaren voert met zijn landgenoot, pianist Achim Kaufmann en bassist Wilbert de Jooede. Maar ook de Koreaanse celliste Okkyung Lee, de Engelse elektronicaspecialist Richard Barrett en de Australische slagwerker Tony Buck zijn regelmatige partners van de afzonderlijke trioleden. Het is dus niet zo vreemd dat deze muziek, die tijdens een concert op 5 mei 2013 in Mannheim werd geregistreerd door de Duitse zender SWR 3, intuïtief zo gestructureerd is. De volstrekt unieke klankwereld, waarin de elektronica een gelijkwaardige, volwassen rol vervult (en er dus niet als een soort extraatje aan is toegevoegd), ontvouwt zich als een caleidoscoop. De luisteraar kan hier per keer weer andere klanken en vormen in ontdekken, van schrille, schurende piep- en knarsklanken tot kippenvelmooie melodiefragmenten. Soms duikt er een ritme op, maar niet altijd per se bij het slagwerk. Dat getuigt van een volkomen gelijkwaardigheid van instrumenten, die de 'natuurlijke' hiërarchie doorbreekt – sterker nog: het is vaak onduidelijk welk geluid van welk instrument afkomstig is. Het zestal vult met brede penseelstreken of met fijne filigranen het canvas tot een magistraal, abstract-expressionistisch schilderij waar Jackson Pollock of Willem de Kooning jaloers op zou zijn.

Herman te Loo

CORTEX
Live!
Clean Feed

Bezetting:

Thomas Johansson (cnt, comp),
 Kristoffer Alberts (ts, bars),
 Ola Høyer (b),
 Gard Nilssen (d).

JAZZ OP DE PLAAT

Cortex is de medische term voor de hersenschors. De titels op dit album verwijzen ook naar zaken die met het brein te maken hebben, zoals 'Cerebrum'. 'Endorphin' en 'Gray matter'. Dat laatste stuk toont overigens aan dat het jonge Noorse kwartet verre van cerebrale muziek maakt. De slepende 6/8-groove ondersteunt een fraaie, enigszins larmoyante, gestopte cornet improvisatie van leider Thomas Johansson, die ook alle composities aanroeg. Saxofonist Kristoffer Alberts is net als zijn koperbroeder een expressieve muzikant die alle klankmogelijkheden van zijn instrumenten inzet om een verhaal te vertellen. Vaak gebeurt dat vanuit een melodische basis, waarbij de thema's soms verrassend halverwege een stuk opduiken. 'Endorphin' bijvoorbeeld, opent met een vrije improvisatie waaruit zich een melodie losmaakt die van een volksliedje afkomstig had kunnen zijn. Veel van de composities van Johansson houden zoiets onopgesmukts, en de bas van Ola Høyer en de voortdurende swing van drummer Gard Nilssen maken er een organisch geheel van. Wat het publiek ervan vond, daar kunnen we slechts naar gissen. Want hoewel het album, zoals de titel ook al suggereert, live werd opgenomen, is dat er niet aan af te horen.

Herman te Loo

Bekijk Cortex live: <http://bit.ly/14rBcrG>

MICHAEL MANTLER
The Jazz Composer's Orchestra -
Update
ECM

Bezetting:

Nouvelle Cuisine Big Band
 olv Christoph Cech
 + Radio String Quartet Vienna,
 Michael Mantler (tp),
 Harry Sokal (ts),
 Wolfgang Puschnig (as),
 David Helbeck (p),
 Bjarne Roupé (g).

Vanaf de jaren zestig van de vorige eeuw heerst de free jazz in jazzland. Een onderdeel van die boom met vele takken was de The Jazz Composer's Guild. Een collectief waar zich pianiste-componiste Carla Bley en ook de Oostenrijkse trompettist-componist Michael Mantler bewogen. In de periode 1965-1968 werd door een groot orkest met allerlei grote freejazznamen, zoals pianist Cecil Taylor, saxofonist Pharoah Sanders en trompettist Don Cherry, een aantal composities van Mantler opgenomen: de 'Communications'. Op de dubbelepeel 'Jazz Composer's Orchestra' uit 1968 staan de Communications #8, #9, #9, #10, #11 (deel een en twee) en een preview. 'Communication #5' was al in 1965 opgenomen.

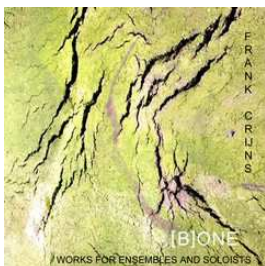
In 2012 besloot Mantler om de 'Communications' opnieuw op te nemen. Daarvoor vond hij de Nouvelle Cuisine Big Band onder leiding van Christoph Cech bereid, evenals het Radio String Quartet Vienna. Voor deze nieuwe opname heeft hij de stukken bewerkt. Alles is veel nauwkeuriger opgeschreven dan pakweg vijftig jaar terug. De stukken zijn ook bondiger. Ze heten nu dan ook 'Updates' met het nummer van de 'Communications' die als basis dienen voor de nieuwe arrangementen. Sommige klinken daardoor compleet nieuw.

Op 'Update' staan de Communications #1, #5, #6, #8, #9, #10, #11 en de drie delen van #12. In 'Communication #11' was Cecil Taylor in 1967 de grote solist. Op de nieuwe uitvoering, van zeven minuten in plaats van drieënveertig, soleert gitarist Bjarne Roupé. De muziek klinkt over het algemeen dramatisch. De door de bigband en improvisatoren als de saxofonisten Harry Sokal en Wolfgang Puschnig, en gitarist Bjarne Roupé gespeelde muziek, heeft het karakter van hedendaagse, serieuze, westerse muziek. Met de update heeft Michael Mantler zijn muziek van weleer een muzikaal universeel karakter gegeven.

Hessel Fluitman

Luister hier naar de originele 'Communication #9':
<http://bit.ly/14gn187>

FRANK CRIJNS
[B]one
Vonk

JAZZ OP DE PLAAT

'Serieuze' componisten die uit andere sectoren, zoals rock, jazz of geïmproviseerde muziek afkomstig zijn, zijn vaak het sterkst in werken waaruit hun verleden blijkt. Dat geldt zeker ook voor Frank Crijns, die we kennen van de avant-rockformatie Blast. Van 1990 tot 1996 studeerde de gitarist compositie bij Peter Jan Wagemans aan het Rotterdams Conservatorium. Sindsdien komen er regelmatig verzoeken voor composities op zijn bordje en nu zijn er een zevental vastgelegd op cd. In slechts één stuk, 'Vortex', is Crijns ook als uitvoerend musicus te horen. Hij schreef de compositie voor het Spectra Ensemble, zijn eigen Blast 4tet en live-elektronica. Hier horen we zijn typische beukende staccati en dreunende klankblokken, maar wel afgewisseld met lyrische passages. Het is hoekige muziek met een stevige rocksmaak die overtuigt in z'n kracht, energie en dynamiek. 'Propulsion' is op dezelfde leest geschoeid. Het Combustion Chamber Ensemble, met zijn eigenzinnige bezetting met onder meer saxofoons, gitaar en basgitaar, leent zich uitstekend voor het Blast-achtige idioom. Het had ook prima gepast in het repertoire van het helaas opgeheven De Volharding. In de overige vijf composities bewandelt Crijns andere paden. Hoewel hij al te academische en stramme muziek vermijdt, zijn de stukken toch lang niet zo eigen(zinnig) als de twee genoemde composities. De vier klarinetten en twee violen van het AG Ensemble klinken in 'Votum' als een orgel, en het stuk klinkt ijl en etherisch. Het fascineert, maar hakt er niet zo in als de meer typische Crijns-stukken. Kortom, '[B]one' is als 'debuut' van Frank Crijns alleszins de moeite waard, maar ik kijk uit naar nog wat meer muziek die de luisteraar bij de lurven pakt.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van de cd: <http://bit.ly/1tM1CLI>.

MORAINE
Groundswell
MoonJune

Bezetting:

Alicia DeJoie (v),
 James DeJoie (bars, fl),
 Dennis Rea (g, mellotron, elektronica),
 Kevin Miljard (bg), Tom Zgonc (d).

Op de vorige (live-)cd van de Amerikaanse band Moraine was baritonsaxofonist/fluitist James DeJoie nieuw in de bezetting. Het nieuwe studioalbum, 'Groundswell' laat horen dat hij behoorlijk is ingeburgerd. Hij is de postillon d'amour tussen de ritmesectie en violiste Alicia DeJoie, maar zorgt ook voor een aantal composities. Bovendien pakt hij deze keer wel een paar solo's, zoals op 'In that distant place', waar hij herinneringen oproept aan het baritonwerk van Soft Machine-blazer Karl Jenkins. De hele plaat ruikt trouwens flink naar de muziek van de Engelse progrock-bands uit de Canterbury-scene. Het folky vioolspel van DeJoie is daar zeker debet aan. Toch is Moraine een stuk heavier dan de Europese tegenhangers. Dat is een trend die al ingezet werd op 'Metamorphic Rock' en die nu wordt doorgetrokken. De nieuwe drummer, Tom Zgonc, helpt daar zeker aan mee. Met de nodige psychedelica en wat Oosterse invloeden (in een enkel nummer van gitarist Dennis Rea) levert het vijftal een gevarieerd en boeiend album af.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van de cd: <http://bit.ly/1BCHq48>

WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een iPad of tablet. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

JAZZ OP DE PLANKEN

STRANGER THAN PARANOIA 2014

Datum en plaats:

24 december 2014,
Paradox, Tilburg;
27 december 2014,
De Toonzaal, Den Bosch.

Stranger Than Paranoia is al 22 jaar een succesvol festival tussen kerst en Nieuwjaar, maar dat het nog steeds bestaat is bijzonder. Dit door saxofonist Paul van Kemenade bedachte en geproduceerde festival moet het tegenwoordig zonder een cent subsidie doen, wat eigenlijk een onmogelijke opgave is omdat de zalen waar dit plaats vindt klein zijn. Paradox in Tilburg, de Toonzaal in Den Bosch, het Chassé Theater in Breda en dit jaar voor het eerst het Bimhuis in Amsterdam, tevens veruit de grootste zaal, zijn alle zo goed als uitverkocht maar kunnen onmogelijk zo veel publiek herbergen dat dit financieel gezond kan zijn. Mogelijk gemaakt door de niet aflatende energie van saxofonist Paul van Kemenade en veel muzikanten die voor een habbekrats optreden gebeurt toch het onmogelijke. Deze omstandigheden in aanmerking genomen kijk je je ogen uit hoe sterk en geslaagd Paranoia opnieuw is.

Traditiegetrouw opende Paul van Kemenade zelf het festival in Paradox, nu eens niet met zijn vaste groep al dan niet met gasten, maar verrassend met het **Podiumtrio** met gitarist Jan Kuiper en trombonist Wolter Wierbos, zo genoemd omdat zij de drie eerste winnaars waren van de al twintig jaar niet meer bestaande en inmiddels vergeten podiumaanmoedigingsprijs. Dit trio veroverde meer dan tien jaar geleden de Nederlandse jazzpodia maar was het laatste decennium in een diepe winterslaap beland. Het gekke is dat niet te horen was dat dit trio tien jaar niet meer heeft gespeeld; het oude materiaal klonk fris als de schone slaapster die door de prins was wakker gekust. De muziek is nog [...vervolg op de volgende pagina](#)

David Murray. (Foto: Tom Beetz)

John Betsch trad op met David Murray. (Foto: Tom Beetz)

steeds actueel zodat de vraag rijst of men tien jaar geleden zijn tijd ver vooruit was of dat de uitvoering daarvan toch is meegegroeid. Hoe dan ook, de open structuren, de heldere lijnen en de ruimte die men elkaar gunde doen hopen dat dit trio niet opnieuw in slaap sukkelt. Van in slaap sukkelen was geen sprake bij het solo-optreden van **Jeroen van Vliet**. Twee weken daarvoor nog gehuldigd als de nieuwe Buma Boy Edgar-prijswinnaar, toen in vele gedaanten te horen maar niet als solopianist, werd deze omissie nu goedgeemaakt in een spannende set waarin zijn invloeden van jazz tot klassiek te horen waren en zijn spel de uitersten van funk en romantiek opzocht in een vrije improvisatie op basis van eigen motieven en composities. In de verschillende speelplaatsen was het programma deels overlappend, deels nieuw. In Den Bosch werd het Podiumtrio gevolgd door een buitenbeentje, de Spaanse fluitist en saxofonist **Jorge Pardo**, die flamenco speelde, en door saxofonist **David Murray**, die hier niet meer zo vaak is te horen. Murray speelde als duo met de legendarische drummer John Betsch, jarenlang de motor achter saxofonist Steve Lacy. Met Murray keken we weer een beetje terug naar de jaren tachtig toen vrije improvisatie zijn hoogtijdagen kende. Het energieke vrije spel van Murray, waarover soms de slagschaduw van Albert Ayler hing, en dat bijeen werd gehouden door het polyritmische drummen van Betsch, was als een snelle stroom ideeën waarin verschillende motieven en bebop-thema's langs dreven. Dat vrije spel werd afgewisseld met intieme momenten waarop Murray zijn zachte melodische kant liet horen, zoals in het prachtige op basklarinet gespeelde Monk-nummer 'Think of one' en in stukken waarin Betsch een eerbetoon bracht aan drummer Ed Blackwell, de meester van het polyritmische drummen. Stranger Than Paranoia, een klein festivalletje op de overgang van het oude en nieuwe jaar en een lichtpuntje in donkere en sombere tijden, trekt met een kwaliteitsprogramma heel wat publiek. Het heeft daarmee opnieuw bewezen dat het voor zijn voortbestaan geen gek idee is om toch op enige steun van sponsors en overheid te kunnen rekenen.

Tom Beetz

Voor meer festivalfoto's klik hier:
<http://bit.ly/1Dwz4dR>

JAZZ OP DE PLANKEN

Jeroen van Vliet. (Foto: Tom Beetz)

Podium Trio met vlnr: Jan Kuiper, Wolter Wierbos en Paul van Kemenade. (Foto: Tom Beetz)

Jan Kuiper (Podium Trio). (Foto: Tom Beetz)

JEROEN VAN VLIET OENE VAN GEEL

Datum en plaats:

20 december 2014,
La Brocope, Oldeberkoop.

JAZZ OP DE PLANKEN

Op 14 december 2014 kreeg pianist Jeroen van Vliet de Buma Boy Edgar Prijs 2014 uitgereikt, de belangrijkste jazzprijs in de Nederlandse jazz. Nog geen week na die uitreiking gaf hij acte de présence in Friesland, bij La Brocope in Oldeberkoop. Hij trad daar samen met de Boy Edgar Prijs-winnaar van 2013 op: altviolist Oene van Geel. Een improvisatieduo dat prachtige muziek maakt en dat ook samenspeelt in de formatie Estafest (met verder gitarist Anton Goudsmit en saxofonist Mete Erker).

Jeroen van Vliet in het Bimhuis op de avond van de uitreiking van de Boy Edgar Prijs 2014. (Foto: Joke Schot)

Toen ik naar Oldeberkoop reed, vroeg ik me af wat voor avond het zou worden. Zou er toegankelijke muziek worden gemaakt of zouden de twee abstracte uitgangspunten kiezen om op te improviseren? Het werd een avond van thema's met improvisaties. Die thema's zullen vast niet allemaal bekend zijn geweest bij het aanwezige publiek, maar er werd niettemin ademloos geluisterd naar de avontuurlijke en soms melancholieke escapades van de beide muzikanten. Melodieën en improvisaties gingen vloeiend in elkaar over. Er werd sfeer gekweekt, melancholie tentoongespreid en naadloos samengespeeld. Op een enkel afsluitend akkoord na paste alles echt als een perfect zittende handschoen.

De thema's werden na de introducties feilloos door de ander opgepakt en samen uitgespeeld. Improvisaties werden precies pas begeleid en overgangetjes werden samen ingezet. Het was echt adembenemend om te zien hoe de samenwerking tussen Van Vliet en Van Geel uitpakte. Het bekendste stuk van Jeroen van Vliet, 'Hyper', werd ingezet als een regelrechte blues, waarna het verrassend naar het thema draaide. Alle onderdelen die Jeroen van Vliet voor deze compositie uitgeschreven had, werden met veel enthousiasme uitgevoerd. Het was een feest om mee te maken daar in Oldeberkoop: piano en altviool vulden de hele ruimte; bas en drums werden niet gemist. Als toegift werden we getrakteerd op 'Ernesto', een als ballade uitgevoerde compositie van Anton Goudsmit.

Hessel Fluitman

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP DE PLANKEN

**PAUL VAN KEMENADE
STEVKO BUSCH
JONGENS VAN 57**

Bezetting:

Stevko Busch (p), Paul van Kemenade (as),
Wolter Wierbos (tb), Jan Kuiper (g).

Datum en plaats:

21 december 2014,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

Het duo van pianist Stevko Busch en saxofonist Paul van Kemenade nam 21 december de eerste set van het concert in Leeuwarden voor zijn rekening.

De twee werken al jaren samen en het was zeldzaam mooi om ze eindelijk eens live in Friesland mee te maken. Allebei zijn ze lyrisch, ingetogen en goede luisteraars. Al met weinig kunnen ze uit de voeten. Zo werd een compositie van slechts vier noten een pareltje. Het stuk 'Bramenplukken in the bush' werd oorspronkelijk geschreven voor Michiel Braam. Vandaar dat Stevko Busch er in eerste instantie 'Braamsiaans' tegenaan ging. Met forse clusters en klankrijke explosies. Dat had wel humor. Later keerde hij terug naar zijn eigen meer ingetogen wijze van spelen. Dat klopte beter bij hem. Vermakelijk was de woeste uitvoering van 'For Russia'. Dat stond al op hun cd 'Contemplation' uit 2010. Het werd door Paul van Kemenade met een knipoo naar het heden aangekondigd.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Jongen van 57 Paul van Kemenade.
(Foto: Willem de Rhoter)

Jongen van 57 en gitaarprins Jan Kuiper.
(Foto: Willem de Rhoter)

Na de pauze was de vloer voor de Jongens van 57 (v/h Podium Trio). De wilde haren zijn er bij Paul van Kemenade, trombonist Wolter Wierbos en gitarist Jan Kuiper wel af. Ze zijn ouder en wijzer geworden. Ongebreidelde energie heeft plaatsgemaakt voor precisie. Ze hebben geen volume meer nodig om zich waar te maken en spelen nu echte kamerjazz. Ingetogen, boeiende 'op-het-puntje-van-je-stoel' jazz.

Het trio voer op veilig, want speelde dit keer geen nieuwe stukken. Nostalgie speelde een grote rol. Onder anderen twee nummers van de cd 'Live In Montreal' uit 1986 klonken: 'Big river' en 'Who the hell', en als slotnummer werd 'Stranger than paradise' van Paul van Kemenade uitgevoerd. Nummers die de leden van dit bijna dertig jaar oude trio kennelijk nog - of weer - leuk vinden. Handelsmerk van het trio is het collectief improviseren. Dat deden ze dan ook regelmatig. De lyriek van Van Kemenade's saxofoon en de dwarse schoonheid van Wolter Wierbos' trombone kwamen daarin volop aan bod. Met prachtig en virtuoos spel was Jan Kuiper even een gitaarprins in 'Wim', een eerbewijs aan de legendarische en ondergewaardeerde gitarist Wim Overgaaauw. Even daarvoor in die compositie speelden de beide blazers een prachtig duet.

Hessel Fluitman

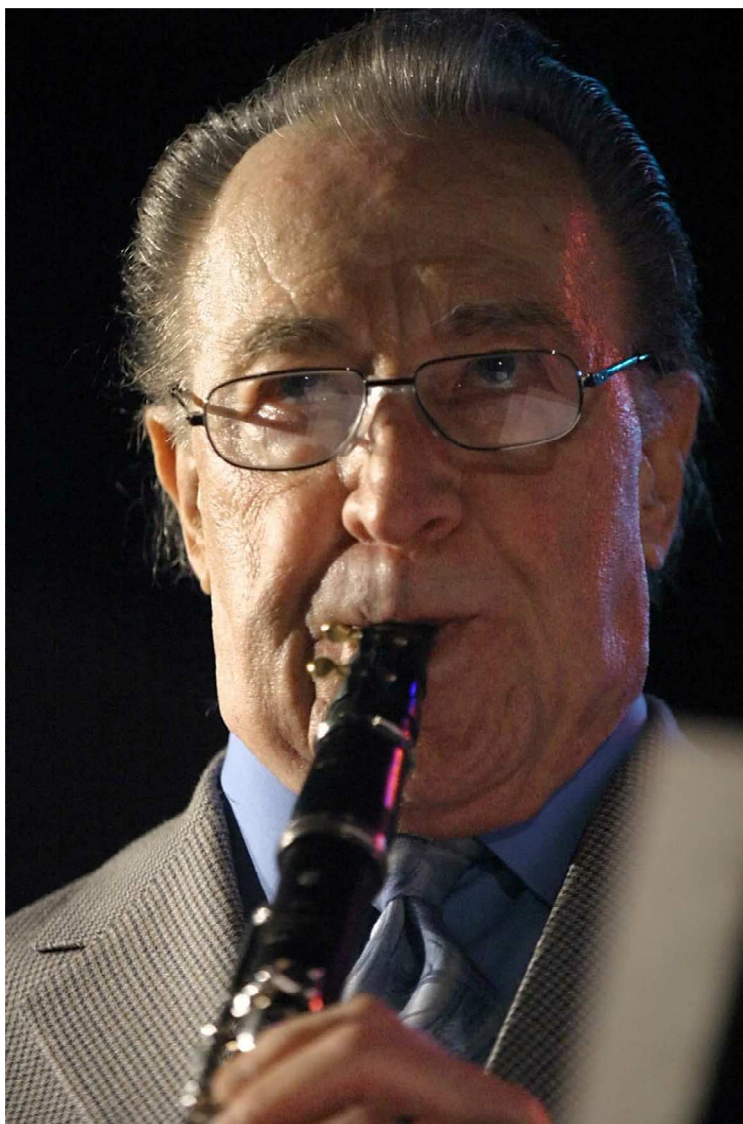
IN MEMORIAM

BUDDY DEFRANCO

17 02 1923 – 24 12 2014

Iedereen die Buddy DeFranco herdenkt, heeft het over zijn geweldige techniek, die de handicap moest aanvullen die klarinettisten nu eenmaal hebben als zij de muziek willen spelen die men 'modern jazz' is gaan noemen. Saxofonisten als Sonny Rollins (!) kunnen op hun instrumenten immers muzikale effecten bereiken die voor klarinettisten niet zijn weggelegd. De kleppen van de saxofoons bieden voordelen die de gaatjes en kuiltjes van de klarinet onmogelijk maken, is mij wel eens uitgelegd.

Toen Buddy DeFranco deelnam aan één van de Doelen Festivals in Rotterdam, besloot Ad van den Hoed - in die tijd klarinettist van het Metropole Orkest en zelf een groot bewonderaar van Benny Goodman - DeFranco op te zoeken in diens Rotterdams hotel om over dit soort narigheid te komen praten. Toen Van den Hoed uit de lift stapte, kon hij al horen bij welke kamer hij moest zijn, want DeFranco was serieus toonladders aan het studeren. Na de kennismaking vroeg Van den Hoed naar de noodzaak van die toonladders en of een klarinettist van DeFranco's niveau dat nog wel nodig had. DeFranco antwoordde dat hij daar niet buiten kon, als hij de noten maar extra puntig speelde en dan met name die aan het slot van de reeks. Hij beschouwde het als een sport, zei hij, om elke noot in de reeks hetzelfde gewicht te geven als alle andere en dan vooral aandacht te besteden aan de laatste.
...vervolg in de rechterkolom

Buddy DeFranco tijdens zijn laatste bezoek aan Nederland: het North Sea Jazz Festival 2005. (Foto: Tom Beetz)

Dat klonk heel vanzelfsprekend, maar wie wel eens met toonladders te maken heeft, weet hoe verleidelijk het is om een reeks met enig aplomb in te zetten en vervolgens de zak knikkers leeg te laten rollen, zonder veel ruimte te reserveren voor de laatste noten uit de reeks. Buddy DeFranco maakte daar een punt van.

Een jaar of tien later, juli 1990, om precies te zijn, deed Buddy DeFranco in combinatie met vibrafonist Terry Gibbs en een Ed Thigpen-trio, Amsterdam aan. In het Beursgebouw maakte de KRO radio-opnamen. Hoe het kwam, weet ik niet meer, maar er was niet meer dan een handjevol publiek op afgekomen. Voor een microfoonrepetitie was evenmin tijd geweest. Maar nu ik de opnamen van toen nog eens afdraai, was het allemaal zeer de moeite waard. De heren waren zich er van bewust dat er radio-microfoons stonden en lieten zich niet kennen. Binnenkort zal de Jazz Connection via de Concertzender daar het bewijs van leveren.

Lex Lammen

Lex Lammen is presentator/samensteller van de programma's *Het Grote Geluid* en *The Jazz Connection* op de Concertzender. Die zijn de klok rond te beluisteren via: <http://bit.ly/1sK4RRr>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

JAAROVERZICHT 2014

- 1 **Chick Corea**
Trilogy
- 2 **Antonio Sanchez**
3 Times 3
- 3 **Gideon van Gelder**
Lighthouse
- 4 **Brian Blade**
Landmarks
- 5 **James Farm**
City Folk
- 6 **Steve Lehman**
Mise En Abime
- 7 **Tingvall Trio**
Beat
- 8 **Nir Felder**
Golden Age
- 9 **Avishai Cohen's Triveni**
Dark Nights
- 10 **Teus Nobel**
Legacy

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center (<http://www.jazzcenter.nl>)

OVERLEDEN

Buddy DeFranco, 24 dec. 2014 (91)

Was de belangrijkste klarinettist in de jazz van na de oorlog. Verborgen in de bands van Tommy Dorsey en Boyd Raeburn was hij vanaf 1946 al een van de Metronome All Stars. Had een eigen kwartet en bigband, leidde de Glenn Miller Orchestra (1966-1972) en soleerde bij de meest uiteenlopende ensembles, dat van Count Basie en Art Tatum, bij Terry Gibbs en het Metropole Orkest (1981).

Ronnie Bedford, 20 dec. 2014 (83)

Amerikaans drummer. Deed 25 jaar lang studiowerk, was daardoor waarschijnlijk niet zo bekend, maar drumde in zijn lange loopbaan daartussendoor bij een lange lijst van musici, onder wie Rod Levitt, Benny Carter en Buddy DeFranco.

Al Belletto, 26 dec. 2014 (86)

Amerikaans saxofonist. Geboren en gestorven in New Orleans. Leidde in de jaren vijftig een sextet met een veelzijdige bezetting, zowel instrumentaal als vocaal. Maakte een drietal platen voor Capitol. (jjm)

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 7 januari 2015

De Estonian Voices staan genoteerd met het album 'Ole Hea'. (Persfoto)

Madli-Liis Parts, Muusika:

Estonian Voices

Ole Hea (Sheikid 2014)

Bekijk en beluister de Estonian Voices hier:

<https://www.youtube.com/watch?v=IGLC9vs3pP0>

Jan Granlie, Salt Peanuts,

Luca Vitali, Giornale della Musica:

Christian Wallumrød

Pianokammer (HUBRO)

Axel Stinshoff, Jazz thing:

Hanno Busch Trio

Absent (Frutex Tracks)

Paweł Brodowski, Jazz Forum:

Pianhooligan

15 Studies For The Oberek (Decca)

Jon Newey, Jazzwise:

Gilad Atzmon & The Orient House Ensemble

The Whistle Blower (Fanfare Jazz)

Anna Filipieva, Jazz.Ru:

Alevtina Polyakova & Solar Wind

Paint Me (ArtBeat Music)

Christine Stephan, JAZZTHETIK:

Arve Henriksen & Terje Isungset

The World Of Glass (All Ice Records / Grappa)

Henning Bolte, Jazzism:

Sunny Kim & Ben Monder

The Shining Sea. Live At The Olympus Hall (Audioguy)

Patrik Sandberg, Orkester Journalen:

Kenny Wheeler

Songs For Quintet (ECM)

Cim Meyer, Jazz Special:

Jonathan Kreisberg

Wave Upon Wave (NFN 0004)

Lars Mossefinn, Dag & Tid:

Open String Department

Fringe Music (Just for The Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

**ELLA FITZGERALD
BUDDY BREGMAN ORKEST
Cole Porter Songbook.**

Verve

Het 'Cole Porter Songbook' was het eerste 'songbook' dat producer Norman Granz met zangeres Ella Fitzgerald maakte. In de reeks van in totaal negen 'songbooks' bepaalde Fitzgerald voor altijd de maat voor de uitvoering van songs uit het Great American Songbook. Het waren uitvoeringen waar niemand omheen kon. Zelfs Frank Sinatra niet en dat wil wat zeggen!

Mijn ontdekking van de 'songbooks' was een langdurig avontuur. Indertijd had warenhuis V&D nog een leuke verzameling jazz in de schappen staan. Daar vond ik een cd met het eerste deel van Fitzgeralds 'Cole Porter Songbook'. Het was een openbaring. Als volslagen Billie Holiday-adept wist ik niet wat ik hoorde toen ik Fitzgerald zo lekker ontspannen en swingend Cole Porter hoorde zingen. Gedragen door een groot orkest onder leiding van Buddy Bregman, met strijkers die als verse room in de koffie waren.

Toen ik ontdekte dat er meer van die 'songbooks' waren, wilde ik die ook hebben. Maar compleet kreeg ik ze niet. Vooral het dure 'George Gershwin Songbook' was niet te pakken te krijgen. De vier elpees waren kort na het uitbrengen weer teruggetrokken, zo begreep ik. Toch kreeg ik voor 25 gulden een exemplaar te pakken. Het bleek echter niet het originele album te zijn, maar een 'album van de maand' van een Amerikaanse Boekenclub. Een uitgave uit de jaren zeventig. Ik vond de plaat bij een uit de VS teruggekeerde emigrant die zijn collectie van de hand deed. Toen het NRC een paar jaar geleden de cassette met de complete reeks 'songbooks' op zeventien cd's in de aanbieding had voor iets van 90 euro, hoefde ik niet lang na te denken. Nu heb ik de 'songbooks' niet alleen compleet, maar ook deels dubbel. Daardoor staat bijvoorbeeld het 'Duke Ellington Songbook' zowel bij de F van Fitzgerald in mijn kast, als bij de E van Ellington. Een plaat overigens waar ik graag nog eens op terugkom in deze rubriek!

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS JANUARI EN FEBRUARI

Trompettist Mathias Eick speelt eind februari in Oostende. (Persfoto)

RIVER JAZZ FESTIVAL

Marni, Jazz Station, Senghor, Brussel

9 tot en met 24 januari 2015

(<http://www.theatremarni.com/spip.php?article802>)

Met onder anderen: Sal La Rocca, LG Jazz Collective, Philippe Aerts, Peter Hertmans Quartet en Manuel Hermia.

BRUSSELS JAZZ FESTIVAL

Flagey, Brussel

13 tot en met 23 januari 2015

(<http://www.flagey.be/nl/programma/genre/festivals/brussels-jazz-festival/>)

Met onder anderen: Philip Catherine, Bruno Vansina Orchestra, Teun Verbruggen, Cécile McLorin Savant, Manuel Hermia, Richard Galliano en het Brussels Jazz Orchestra.

LEIDSE JAZZ WEEK

Diverse locaties, Leiden

19 tot en met 25 januari 2015

(<http://www.jazzweekleiden.nl>)

TOURNAI JAZZ

Maison de la Culture, Tournai

6 en 7 februari 2015

(<http://www.tournaijazz.be>)

Met onder anderen: Bojan Z, Herve Caparros, Paolo Fresu en Kenny Garret.

STORM FESTIVAL

CC De Grote Post, Oostende

20 en 21 februari 2015

(<http://www.vrijstaat-o.be/storm-festival/>)

Met onder anderen: De Beren Gieren, Lab Trio, Avishai Cohen Triveni, Mathias Eick, Nordmann, Ottervanger/Davis/Dumoulin en Trio Reijseger/Fraanje/Sylla.

Meer jazzfestivals vindt u op:

<http://jazzfests.net/countries/?country=nl> (Nederland)

<http://jazzfests.net/countries/?country=be> (België)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis, Roos Plaatsman en Lo Reizevoort. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

JAZZMOZAÏEK 2014/4

In het laatste nummer van het Vlaamse magazine Jazzmozaïek van 2014 komt de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi uitgebreid aan het woord. Samen met Bert Joris (arrangeur) en Brussels Jazz Orchestra werd 'The Music Of Enrico Pieranunzi' aan de cd toevertrouwd. Enrico Pieranunzi schreef een indrukwekkend oeuvre bij elkaar. Hij zegt daarover in het Vlaamse tijdschrift: "Improviseren is niet de enige manier om je kwaliteiten aan te tonen, vooral het componeren is belangrijk." Joris laat overigens in dit geval het soleren op trompet over aan zijn collega Pierre Drevet.

Componist/pianist Jef Neve ging solo. Het resultaat is 'One'. Die cd werd grotendeels opgenomen in de legendarische (Beatles!) Abbey Road-studio in Londen. Neve noemt dat een 'verouderd kot'.

Toetsenist Jozef Dumoulin maakte met The Red Hill Orchestra (RHO), een nieuw trio van de Fender Rhodes-pionier, het album Trust. Hij sluit niet uit dat hij binnenkort weer eens solo is te horen op een akoestische piano.

De European Jazz Conference 2014 was in Finland. Daarom deze keer veel aandacht voor de Finse jazz.

Antoine Pierre, die ondanks zijn leeftijd (22) al samenspeelde met onder anderen landgenoten gitarist Philip Catherine en Jozef Dumoulin, kreeg de Toots Thielemans Award. Pierre gaat komend jaar in de leer bij zijn held drummer Antonio Sanchez (Pat Metheny Group) in New York.

(lr)

(<http://www.jazzmozaiek.be>)